حرف روز

پاسخ سجادی به اعتراض علیرضا دبیر:

مالیات از جوایز المپیکی‌ها کسر نشده است

وزیرورزش وجوانان، کسرهرگونه مالیات از جوایز قهرمانان المپیکی و پارالمپیکی را رد کرد و گفت: «اظهارات رئیس فدراسیون کشتی در این رابطه مربوط به پیش از روی کار آمدن دولت سیزدهم است. در دوره جدید با دستور رئیس‌جمهوری هیچ مالیاتی از جوایز ورزشکاران کسر نمی‌شود.»

حمید سجادی، وزیرورزش وجوانان درباره انتقاد علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی مبنی بر کسر مالیات از جوایز ورزشکاران المپیکی و پارالمپیکی، گفت: «در حال حاضر به هیچ عنوان مالیات از جوایز قهرمانان المپیکی و پارالمپیکی کسر نمی‌شود. منظور آقای دبیر سال ۹۸ بود، نه المپیک اخیر؛ پس از اظهارات دبیر، از خانم فرامرزیان، معاونت پشتیبانی و منابع انسانی وزارت ورزش سؤال کردم، آیا از جوایز قهرمانان المپیک و پارالمپیک مالیاتی کسر شده که خانم فرامرزیان این مسأله را تکذیب کرد.»

وزیر ورزش و جوانان ادامه داد: «بنا به دستور رئیس‌جمهور مقرر شد هیچ مالیاتی از ورزشکاران و قهرمانان المپیکی کسر نشود و عین جایزه به ورزشکاران اهدا شود. لذا از دوره دولت سیزدهم، هیچ مالیاتی از جوایز قهرمانان کسر نشده است.»

سجادی گفت: «لازم به ذکر است تمامی جوایز قهرمانان نیز از اعتبارات وزارت ورزش و جوانان پرداخت شد و هیچ اعتبار مازادی برای این مهم به وزارت ورزش تعلق نگرفته است.»

وزیر ورزش و جوانان در حالی به اعتراض علیرضا دبیر پاسخ می‌دهد که حرف دبیر چیز دیگری است. رئیس فدراسیون کشتی اعلام کرده بود که چون جوایز به حساب فدراسیون‌ها واریز شده، فدراسیون‌ها موظف شده‌اند که مالیات این مبالغ را پرداخت کنند. در اصل ورزشکاران پولی بابت مالیات نداده‌اند و فدراسیون‌هایشان پرداخت کرده‌اند.

خبر

نامگذاری بلواری به نام حسن یزدانی

اعضای شورای شهر تهران، بلوار صدرا در منطقه ۲۲ را به نام حسن یزدانی نامگذاری کردند. اعضای شورای شهر تهران روز گذشته نامگذاری چند معبر را در دستور کار قرار دادند و در نهایت هم قرار شد که نام یک بلوار در تهران به نام حسن یزدانی تغییر کند.

در نشست روز گذشته شورای شهر تهران در خصوص تغییر نام ۸ معبر بحث صورت گرفت که یکی از آنها هم تغییر نام یکی از معابر شهر تهران به نام حسن یزدانی بود. از این رو با تصمیم شورای شهر تهران، نام بلواری در منطقه ۲۲ تهران به نام این قهرمان تغییر می‌کند.

بر اساس مصوبه شورای شهر تهران، نام بلوار صدرا در منطقه ۲۲ تهران حدفاصل میدان المپیک تا بزرگراه آیت الله مهدوی کنی به پاس تلاش‌های کشتی‌گیران و به خصوص حسن یزدانی، به نام این قهرمان نامی تغییر می‌کند. در سال‌های اخیر معابری در شهر تهران به نام ناصر حجازی و علی دایی تغییر کرده بود.

گزارش

ایران و عراق تفاهمنامه امضا کردند

صالحی امیری: آرمان‌های قلبی ما اینجا هستند

تفاهمنامه همکاری ورزشی بین دو کشور ایران و عراق با حضور رضا صالحی امیری و رعد حمودی، رؤسای کمیته ملی المپیک ایران و عراق به امضا رسید.

این تفاهمنامه همکاری ورزشی در چهار محور اصلی بر پایه برگزاری اردوهای مشترک، تبادل مربی و ورزشکار، برگزاری کلاس‌های آموزشی در دو کشور و فراهم کردن همکاری‌های سه‌جانبه بین فدراسیون‌های ورزشی مورد درخواست عراق و فدراسیون‌های ورزشی مورد درخواست ایران با محوریت کمیته ملی المپیک کشور میزبان از سوی رؤسای کمیته ملی المپیک ایران و عراق به امضا رسید.

این تفاهمنامه ورزشی پس از سفر رضا صالحی امیری، رئیس کمیته ملی المپیک ایران به عراق و بازدید از اماکن ورزشی این کشور و در خاتمه نشست با رعد حمودی، رئیس کمیته ملی المپیک این کشور به امضای طرفین رسید.

رعد حمودی ضمن تشکر از قبول دعوت و حضور صالحی امیری و هیأت همراه به کشور عراق گفت: «ما دو کشور دوست و برادر هستیم که می‌توانیم با استفاده از ظرفیت‌های خود شاهد رشد هر چه بیشتر ورزش در هر دو کشور باشیم و امیدوارم که کمیته‌های ملی المپیک دو کشور در راستای پیاده‌سازی بندها و مفاد تفاهمنامه تمام تلاش خود را به کار ببندند.»

او ادامه داد: «ایران در برخی رشته‌های ورزشی جزو قدرت‌های جهانی محسوب شده و می‌تواند کمک بسزایی در رشد و ارتقای ورزش عراق داشته باشد و تبادل مربی و برگزاری اردوهای مشترک تأثیر بسزایی در این زمینه دارد.»

در ادامه رئیس کمیته ملی المپیک کشورمان در نشست با حمودی گفت: «کشور عراق دوست و برادر ماست و آقای حمودی همانند برادری عزیز و قابل احترام برای رشد ورزش عراق بسیار دلسوزانه فعالیت می‌کند. همین عشق و علاقه به رشد ورزش کشور برادر، ما را بر آن داشت تا بیش از پیش به فکر حمایت و همکاری در بسیاری از زمینه‌های ورزشی باشیم.»

او ادامه داد: «کاراته، وزنه‌برداری، کشتی، تیراندازی، والیبال و بسکتبال ایران و همچنین بسیاری دیگر از رشته‌های ما ظرفیت لازم را برای کمک و همراهی با ورزش عراق دارند و هدف از حضورمان در اینجا آشنایی با ظرفیت‌های ورزش عراق بود تا با کمک و همکاری هم و به امید خدا در بازی‌های آسیایی و کشورهای اسلامی تأثیر این مشارکت را ببینیم.»

صالحی امیری همچنین گفت: «علاوه بر حضوری موفق در بازی‌های آسیایی هانگژو و کشورهای اسلامی، برای چهارمی آسیا هدفگذاری کرده‌ایم. همچنین برای بازی‌های المپیک پاریس ۲۰۲۴ هم جهش خوبی طراحی کرده‌ایم و بدون هیچ ملاحظه‌ای از همین امروز آماده همکاری با ورزش عراق هستیم.»

او با بیان اینکه اینجا (عراق) خانه ما است، ادامه داد: «آرمان‌های قلبی ما اینجا هستند. ایران هم خانه شماست. ورزش نزدیکی و برادری می‌آورد و اگر آمادگی داشته باشید ظرف یکی دو ماه آینده می‌توانیم میزبان مقامات ورزش عراق، کمیته ملی المپیک و رؤسای فدراسیون‌های شما باشیم تا تبادل‌های دوجانبه فنی بین رشته‌های مورد نظر صورت گیرد. از یک ماه آینده برای اجرای تفاهمنامه ورزشی بین دو کشور و بنا بر درخواست فدراسیون‌های ورزشی طرفین آماده هر نوع همکاری هستیم.» صالحی امیری همچنین گفت: «محجبه بودن ورزشکاران دختر عراقی نیز امکان برگزاری دیدارها و اردوهای مشترک را برای تیم‌های ملی زنان دو کشور فراهم می‌آورد.»

چرا مهاجرت ورزشی‌ها بیشتر دیده می‌شود؟

کوچ پرهیاهو

۱

گزارش

محسن آجرلو @mosenajorloo

شاید اگر ۲۰ یا ۳۰ سال پیش بود، معنی مهاجرت برای خیلی‌ها آنقدر دور و غیرملموس بود که نمی‌توانستیم به سادگی درباره‌اش اظهارنظر کنیم. در یک دهه اخیر اما مهاجرت هم مانند بسیاری از پدیده‌های دیگر، جلوه دیگری به خودش گرفته و آنقدر گسترده شده که اکثر آدم‌ها، یا کسی را آن طرف آب دارند و یا آشنایی و دوستی را می‌شناسند که جلای وطن کرده و رفته.

رشد همه جانبه مهاجرت که طبق آمار رسمی هر روز هم بیشتر می‌شود، در سال‌های اخیر شتاب فزاینده‌ای گرفته و دیگر مختص به قشر خاصی نمی‌شود. همین روزهایی که در آن هستیم، پررنگ‌ترین بخشی که مبتلا به کوچ دسته جمعی شده، خانواده درمان است. پزشکان و پرستارانی که با توجه به همه‌گیری کرونا و نیاز شدید به کادر پزشکی در سطح دنیا، از ایران می‌روند و مدتی است که زنگ خطر کمبود نیروی کاربلد در این حوزه به صدا درآمده است.

طبق آمار رسمی که طی هفته‌های اخیر منتشر شده، ده‌ها هزار پزشک و پرستار در یکی دو سال گذشته راهی کشورهای خارجی شده‌اند اما رفتن محدود و انگشت شمار برخی ورزشکاران، صدها و هزاران برابر بیشتر دیده می‌شود. اتفاق عجیبی که علامت سؤال بزرگی به همراه دارد.

چرا مهاجرت ورزشی‌ها بیشتر دیده می‌شود؟

در اینکه مهاجرت ورزشکاران طی سال‌های اخیر شتاب بیشتری گرفته شکی نیست. دلیل آن هم واضح است. ورزشکاران هم عضوی از همان جامعه‌ای هستند که میل بیشتری به رفتن پیدا کرده. وقتی دانشجویان بیشتری برای ادامه تحصیل می‌روند یا پزشکان و پرستاران یا حتی آدم‌هایی که تخصص خیلی خاصی هم ندارند، ترجیح می‌دهند تحت تأثیر تبلیغات گسترده و به بهانه زندگی بهتر، راهی کشورهای دیگر شوند، قطعاً آمار ورزشی‌های مهاجر نیز بیشتر می‌شود. با این حال باز هم می‌رسیم به همان سؤال بالا. وقتی در همین دو سال چندین هزار نفر از اعضای کادر درمان از ایران رفته‌اند و بیش از هزار نفر هم در نوبت رفتن قرار دارند، چرا کوچ ورزشکارانی که برخی کارآمدی لازم را هم ندارند و گرهی از ورزش ایران باز نمی‌کنند، تا این اندازه برجسته دیده می‌شود؟

نقش رسانه‌های معاند

بخشی از پاسخ این سؤال مشخص است. کار رسانه‌ای گسترده‌ای که به‌عنوان مثال روی رفتن بازیکن هندبال زنان می‌شود، خیلی بیشتر از صدها و هزاران متخصص پزشکی است که شاید نمونه‌شان را در ایران نداشته باشیم.

وقتی از رسانه معاند صحبت می‌کنیم، قطعاً باید بپذیریم که رفتن یک فرد متخصص، آن هم در مشاغل حساسی مثل پزشکی را به ضرر ایران می‌دانند و به طور قطع چیزی در مذمت آن نمی‌گویند. علاوه بر آن ترجیح می‌دهند که اصلاً چیزی درباره‌اش نگویند تا این روند همچنان ادامه داشته باشد و ضربه بیشتری به کشور بخورد.

با این حال ورزشکاری که دیگر دلش با ایران نیست، درگیر دسیسه‌ها شده و یا به هر دلیل ممکن، جایگاه قابل قبولی در ورزش ایران ندارد، رفتنش از لحاظ فنی ضربه آنچنانی به ورزش نمی‌زند اما جان می‌دهد برای کار رسانه‌ای. اینکه از محدودیت‌های بعضاً خیالی و غیرواقعی بگویند و فشارهای عجیب و غریبی که خیلی وقت‌ها وجود خارجی ندارند.

نیاز مهم مدیریت

برای برخی‌ها، هر چقدر هم که دلیل و منطق و عوامل احساسی برای ماندن بچینی، یک دلیل برای رفتن پیدا می‌کنند. با این جماعت دیگر نمی‌شود کاری داشت و آخر سر هر کاری که انجام دهی، بالاخره یک روز چمدانشان را خواهند بست. عده دیگری هم مسیر دیگری را برای زندگی انتخاب می‌کنند اما مسأله‌ای با بودن زیر پرچم ایران ندارند. مسیر زندگی‌شان در اقلیم و جغرافیای دیگری ممکن است و همان اهداف و آرزوها، آن را به سمت و سوی دیگری خواهند کشاند.

در این میان، جماعت قابل توجهی هم هستند که مشکلات کوچکی دارند. اختلاف‌های ریز و درشت با مسئولان و مربیان، مشکلات مالی یا وعده و وعیدهای عجیبی که آن طرف آبی‌ها می‌دهند و هوایی‌شان می‌کنند. بحث اصلی بر سر همین‌هاست. همین‌هایی که با تمام مشکلات، هنوز برایشان مهم است که زیر کدام پرچم مبارزه کنند و افتخاراتشان در مقابل نام کدام کشور نوشته شود.

همان‌هایی که با یک تماس کوچک، یک شغل دائم و مطمئن با درآمد مکفی یا یک جایگاه متناسب با شأن و درخور نامشان، همان اندک دلگیری را فراموش خواهند کرد. کارهای کوچکی که همگی نیازمند یک مدیریت خوب و حواس جمع و همچنین دستورالعملی سیستماتیک در بررسی و رسیدگی به شرایط ورزشکاران است.

۲

ماجرای فروغ عباسی و یک مدیریت هوشمندانه

پرچم ایران؛ آبی روی آتش

ماجرای فروغ عباسی و حرف‌هایی که در حدود ۲۴ ساعت از طریق صفحه شخصی‌اش زد، با آنچه در ورزش مرسوم شده، شکل و شمایل متفاوتی پیدا کرد تا جایی که زمینه بازگشت او به تیم ملی ایران فراهم شد. اتفاقی که خیلی خوب مدیریت شد و ثابت می‌کند که اگر در لحظاتی که ورزشکاران به هر دلیلی نمی‌توانند هوش هیجانی خود را کنترل کنند؛ مدیریت درست اعمال شود؛ می‌توان بخشی از حواشی را که برای ورزش ایران به وجود می‌آید، مدیریت کرد. فروغ عباسی که مدتی پیش با گلایه از وضعیت فدراسیون و بی‌توجهی به او به‌عنوان یکی از چهره‌های شاخص اسکی، خداحافظی کرده بود، روز گذشته پستی منتشر کرد، با این محتوا که می‌خواهد به او اجازه بدهند در تیم ملی ایران مسابقه بدهد و اگر این اتفاق نیفتد، از ترکیه به تهران برنمی‌گردد و بلیت یکطرفه به کشوری دیگر می‌گیرد و برای همیشه می‌رود. او البته از ویدئویی شخصی می‌گوید که توسط یکی از دوستانش منتشر شده و همان باعث حذفش از تیم ملی شده که البته این ادعا با موضوع خداحافظی‌اش تناقض دارد اما به هر حال او این مسأله را مطرح می‌کند و اگر این ماجرا به خوبی مدیریت نمی‌شد، چه بسا حاشیه‌های تازه‌ای برای ورزش ایران به وجود می‌آمد؛ مثل ماجرای دختر هندبالیست که اصلاً مشخص نیست چرا چنین اتفاقی را رقم زد؛ آن هم در شرایطی که هیچ مشکلی برای رفتن بدون سر و صدا نداشت و می‌توانست راحت ویزا بگیرد و به صورت قانونی از کشور خارج شود اما او ترجیح داد کار را به رسانه‌های معاند بکشاند و فضایی متفاوت را برای خودش رقم بزند؛ درست برعکس فروغ عباسی.

دختر اسکی‌باز ایران که دفعات قبل و در مواجهه با مشکلاتی که برایش به وجود آمده بود، به گونه‌ای دیگر رفتار کرده بود، این بار تکلیف خودش و خیلی‌ها که دنبال سوءاستفاده از این شرایط بودند را زود روشن کرد و در کمتر از چند ساعت، استوری با پرچم ایران گذاشت و نوشت: «هر اتفاقی بیفتد، پرچم کشورم تا ابد حالم را خوب می‌کند.» و دقایقی بعد نوشت: «مطمئن هستم امروز خبرهای خوبی به گوشم می‌رسد و می‌توانم به‌عنوان یک ایرانی در کنار بقیه هم‌تیمی‌هایم برای کشورم مسابقه بدهم. کاری که همیشه عاشقش بودم و هستم. فروغ عباسی به این اکتفا نکرد و ساعاتی بعد، ویدئویی منتشر کرد و به طور کامل درباره حس و حالش توضیح داد و تأکید کرد که می‌خواهد زیر پرچم ایران مسابقه بدهد و همین ویدئو شاید آبی بود بر روی آتش. او با این هوشمندی راه تماس رسانه‌های معاند - که به دنبال سوءاستفاده از مشکل به وجود آمده، بودند و اتفاقاً این روزها و سال‌ها، برنامه گسترده‌ای برای ورزشکاران دارند - را بست و شرایطی فراهم کرد تا دو طرف ماجرا بتوانند قدری با تفکر بیشتر موضوعات را بررسی کنند؛ اتفاقی که اگر در گذشته می‌افتاد، شاید خیلی از حاشیه‌ها برای ورزش ایران به وجود نمی‌آمد. مثل ماجرای کیمیا علیزاده که بی‌جهت به یک بحران تبدیل شد.

۳

علی ارسلان با دوبنده صربستان در قهرمانی اروپا!

یکی مثل بقیه

نخستین بار در سال ۲۰۱۵ بود که با کسب مدال برنز مسابقات جوانان جهان نامش بر سر زبان‌ها افتاد اما حالا بعد از شش سال دوباره صحبت از علی ارسلان است اما این بار به خاطر تغییر تابعیت و حضورش در ترکیب تیم ملی صربستان. بسیار خوش تکنیک و آشنا به فنون ناب کشتی فرنگی اما شروع او در دوره‌ای بود که کشتی فرنگی حال و روز خوبی نداشت. بعد از ناکامی در جهانی ۲۰۱۵ و بعد هم نتایج ریو این توقع به وجود آمد که امثال علی ارسلان از سال ۲۰۱۷ به چشم بیایند اما باز هم این اتفاق رخ نداد. در دوره‌ای که محمد بنا نبود و قرار بر این بود که حق به حقدار برسد، حق علی ارسلان ضایع شد. البته خودش هم از فرصت‌ها استفاده نکرد؛ همان سال ۲۰۱۷ به مسابقات قهرمانی آسیا اعزام شد اما با مدال برنز برگشت تا کادرفنی به کشتی‌گیری که در آسیا نمی‌تواند به مدال برسد، اعتماد نکند.

کادرفنی وقت اعتقاد داشت که علی ارسلان وزن زیادی کم می‌کند و باید تغییر وزن بدهد و به همین دلیل هم خیلی زود به یک وزن بالاتر رفت. این توقع می‌رفت سال ۲۰۱۸ او در یک وزن بالاتر بدرخشد اما در جایزه بزرگ سال ۲۰۱۸ او در ترکیب تیم ملی قرار گرفت اما باز هم سوم شد. آن موقع انتخابی هم بود اما باز هم او راه به جایی نبرد تا شانس رسیدن به دوبنده تیم ملی را از دست بدهد. البته در سال ۲۰۱۸ شاید می‌شد او را در ترکیب تیم ملی امتحان کرد اما کادرفنی وقت اصرار به وزن کم کردن محمد علی گرایی داشت؛ محمد علی از ۷۷ به یک وزن پایین‌تر آمد تا هم ارسلان فرصت حضور در جهانی را از دست بدهد و هم محمد علی گرایی توان مبارزه کردن را نداشته باشد! البته در رده امیدها به جهانی اعزام شد که آنجا هم دوازدهم شد تا نشان بدهد که هنوز در سطح جهانی نیست. در سال ۲۰۱۹ و بازگشت دوباره محمد بنا، او در جام تختی به روی تشک رفت و یازدهم شد و شانس حضور در تیم ملی را از دست داد. هر چند که امروز محمد بنا متهم به حق‌خوری است! اما او هم در جام تختی بازنده بوده و هم در انتخابی تیم ملی اما حالا قرار است همه کاسه کوزه‌ها سر محمد بنا بشکنند. در سال ۲۰۲۱ هم به دو تورنمنت اعزام شد که در هر دو تورنمنت هم به‌عنوان نخست رسید اما او در مصاف با محمد مختاری بازنده شده بود تا شانس حضور در جهانی را از دست بدهد. امسال برای رسیدن به دوبنده تیم ملی باید از قهرمانی کشور شروع می‌کرد اما قید این کار را زد تا راهی صربستان شود و از قهرمانی اروپا شروع کند!

اینکه چه فعل و انفعالاتی رخ داده و یا صرب‌ها از نفوذ نناد لالوویچ برای دور زدن قانون اتحادیه جهانی استفاده کردند، بماند و به این نکته توجه کرد که گاهی باید ورزشکاری را که در کشورش نمی‌تواند به حقش برسد رها کرد تا در جای دیگری به دنبال حقش بگردد. طبق قانون او برای عضویت در ترکیب کشور دیگری هم باید از کشور اول خود رضایتنامه می‌گرفت و هم باید سه سال از آخرین حضورش در ترکیب کشورش می‌گذشت اما وقتی رئیس اتحادیه جهانی صرب باشد نیازی به هیچ یک از این موارد نیست. هر چند که باید این گونه هم به این موارد نگاه کرد؛ گاهی اوقات ورزشکار در کشور خود مثل بسیاری از اصناف دیگر به بن‌بست می‌خورد و می‌خواهد رویای خود را در کشور دیگری جست‌وجو کند؛ این نه نخستین بار است و نه آخرین بار. در برخی موارد فدراسیون‌ها مسالمت‌آمیز با ورزشکار خود برخورد کردند. آخرینش شاید مهدی خدابخشی در تکواندو باشد که با رئیس فدراسیون جلسه گذاشت و مشکلاتش را گفت و رضایتنامه گرفت و رفت. حالا علی ارسلان با ۲۶ سال هیچ وقت نشان نداده در حد یک کشتی‌گیر درجه یک است؛ چرا باید او را امروز به حصر کشید و یا به او توهین کرد؟ قبل از خدابخشی هم سامان طهماسبی و صباح شریعتی رفتند اما چه اتفاقی برای کشتی فرنگی ایران رخ داد؟ ارسالان هم یکی مثل بقیه؛ هر چند اتفاق بسیار تأسف‌باری است اما مسیر جدیدی برای زندگی خود انتخاب کرده و باید به آن احترام گذاشت.

خبر

محرومیت ۲ ساله دختر تکواندوکار

شورای استیناف ستاد ملی مبارزه با دوپینگ (ایران نادو) محرومیت ۲ ساله برای دختر ملی‌پوش تیم‌ملی تکواندو ایران را به دلیل مصرف ماده ممنوعه، تأیید کرد.

در تاریخ ۲۰ اردیبهشت سال جاری، مأموران ستاد ملی مبارزه با دوپینگ در راستای اعزام کاروان ایران به المپیک، با حضور در اردوی تیم ملی تکواندو اقدام به نمونه‌گیری کردند که پس از انجام آزمایش‌های تخصصی در آزمایشگاه کلن آلمان، وجود ماده ممنوعه AAF (فوروزمایید) در نمونه یلدا ولی‌نژاد، ملی‌پوش تکواندی ایران تأیید شد.

همچنین با تأیید شورای استیناف ستاد ملی مبارزه با دوپینگ ایران و به استناد ماده ۲-۲-۱۰ قوانین ملی مبارزه با دوپینگ، ورزشکار خاطی از تاریخ ۱۴۰۱/۳/۳۱ لغایت ۱۴۰۱/۴/۱ از تمام فعالیت‌های ورزشی محروم می‌شود. رأی صادره قطعی بوده و مطابق مجموعه مقررات علنی می‌شود.

روز دوم رقابت‌های کاراته قهرمانی آسیا

۳ طلا، ۲ نقره و ۳ برنز نمایندگان ایران

نمایندگان ایران در روز دوم رقابت‌های کاراته قهرمانی آسیا در دو بخش کومیته و کاتا، صاحب ۳ مدال طلا، ۲ نقره و ۳ برنز شدند.

در پایان روز دوم مسابقات یک طلا و یک نقره در بخش کاتا و ۲ طلا، یک نقره و ۳ برنز در بخش کومیته از آن نمایندگان ایران شد تا ایران با ۳ طلا، ۲ نقره و ۳ برنز به کار خود در روز دوم پایان دهد. در کاتا انفرادی رده امید دختران، حدیث جمال مدال طلا و متین زارع هم مدال نقره کسب کردند.

در کومیته دختران و در وزن ۵۹- کیلوگرم، فاطمه بداق و در وزن ۵۹+ کیلوگرم، سارینا فتحی صاحب مدال طلا شدند. در وزن ۵۳- کیلوگرم، ستایش نادری به مدال نقره رسید و در وزن ۴۸- کیلوگرم یلدا نقی بیرانوند صاحب مدال برنز شد. در کومیته پسران و در وزن ۵۵- کیلوگرم، محمد حسین شیرصفت و در وزن ۶۸- کیلوگرم، امیررضا برزویی مدال را به کارنامه خود اضافه کردند.

به این ترتیب کاروان ایران در روز دوم با کسب ۳ طلا، ۲ نقره و ۳ برنز به ۹ مدال طلا، ۴ نقره و ۵ برنز و مجموع ۱۸ مدال رسید.

کاروان تیم‌های ملی کاراته ایران در مسابقات قهرمانی آسیا ۲۰۲۱ با عنوان عزم و ایمان حاضر شده است. مسابقات کاراته قهرمانی آسیایی ۲۰۲۱ در تمام رده‌های سنی (نوجوانان، جوانان، امید و بزرگسالان) در دو بخش کاتا و کومیته از ۲۷ آذر تا اول دی‌ماه در شهر آلماتی قزاقستان برگزار می‌شود.

پیگیری تمرینات تیم ملی وزنه‌برداری جوانان در اردبیل

شاگردان علی حسینی در راه جهانی یونان

این روزها تمرینات تیم ملی وزنه‌برداری جوانان زیر نظر سعید علی حسینی در اردبیل دنبال می‌شود. در پایان مسابقات جهانی ۲۰۲۱ تاشکند که با نایب قهرمانی تیم ملی بزرگسالان ایران به پایان رسید، پرونده پیکارهای جهانی برای وزنه‌برداری ایران بسته شد. امسال دیگر این رشته هیچ مسابقه رسمی و بین‌المللی در هیچ رده‌ای ندارد، نزدیک‌ترین مسابقه، مسابقات جوانان جهان است که فروردین ماه قرار است در یونان برگزار شود.

در همین راستا از چندی پیش تمرینات جوانان زیر نظر سعید علی حسینی در اردبیل آغاز شده. اینطور که پیداست با فعالیت قهرمان پیشین وزنه‌برداری کشورمان در اردبیل، این استان بار دیگر پایگاه وزنه‌برداری ایران شود.

هنوز در مورد اینکه در کنار پسران، وزنه‌برداران دختر نیز به جوانان جهان اعزام خواهند شد، تصمیم نهایی اتخاذ نشده اما با توجه به درخشش یکتا جمالی و سیده غزاله حسینی در رقابت‌های جهانی نوجوانان و مدالی که جمالی امسال در رده سنی جوانان به دست آورد، بعید به نظر می‌رسد وزنه‌بردار زن به این رقابت‌ها اعزام نشود.